

Interview Leon Rasser

Koopvaardijpredikant Leon Rasser bereikt miljoenenpubliek met gebedsvideo's voor zeelieden

Hij komt bijna dagelijks op zeeschepen in Amsterdam om zeelieden christelijke geestelijke ondersteuning te bieden, maar sinds de coronatijd bereikt Leon Rasser (56) een miljoenenpubliek met zijn video's op Facebook, waarin hij voorbeden doet op verzoek van vooral matrozen. 'Het breekt mijn hart als ik hoor dat de bemanning van een zeeschip niet van boord mag in de haven. Dan ben ik blij als ik ze toch digitaal kan helpen.'

Tessa Heerschop Amsterdam, 05 mei 2024, 12:00

Leon Rasser krijgt van over de hele wereld verzoekjes voor gebeden. 'Je maakt echt een verschil.' Foto Wouter Zaalberg

Koopvaardijpredikant, scheepspastor of schippersdominee, het maakt Rasser niet uit hoe je hem noemt. 'In de zeevaart zijn de grenzen van het geloof niet zo strikt. Aan boord zijn ook verschillende stromingen binnen het christelijk geloof. Ik wil zoveel mogelijk mensen bereiken, ook als ze niet christelijk zijn. Voor mij is het belangrijkste dat zeelieden weten, dat ik er voor ze ben. Wellicht kun je me nog het beste welzijnswerker met een christelijke achtergrond noemen.'

Zeemanshuis

Rasser is al meer dan 25 jaar verbonden aan het Zeemanshuis Amsterdam aan de Radarweg. 'Als je hier langer werkt, kun je meer voor zeelieden betekenen. Het duurt jaren voordat je dit vak goed onder de knie hebt. Je moet veel dingen weten die je niet op een opleiding leert, zoals wie je

waarvoor moet bellen, wat het betekent als een schip aan de ketting ligt, wat de regels zijn en hoe strikt die gelden.’

Leon vergelijkt zichzelf met een ouderwetse dorpsdominee. ‘Die regelde alles wat niet vanzelf ging. Eigenlijk heeft de haven nog steeds dat aspect. Het is zo’n groot gebied met zoveel spelers, dan valt er al snel iemand tussen wal en schip. Ik zorg ervoor dat ze goed geholpen worden. Dat gaat niet alleen om het geloof, maar ook zoiets als een simkaart regelen of vertellen dat ze gratis met de shuttlebus kunnen worden opgehaald om naar het Zeemanshuis te komen. Ook praat ik met hen over hoe het met ze gaat.’

Viral video

Dat goed helpen ging een stuk moeilijker in coronatijd, toen de wereld op slot ging. Om toch zijn achterban te bereiken begon hij het Facebookkanaal [Seafarers Church Amsterdam](#) waar hij video’s post van zijn gebeden voor een behouden vaart, de ziel van overledenen en een goede gezondheid. Al snel gingen de Engelstalige video’s viral. Zijn gebed voor zeevarenden die door de Rode Zee varen werd maar liefst 1,4 miljoen keer bekeken. ‘Eigenlijk bestaat deze kerk alleen online. Ik neem de video’s op met cameraman Nico Oussoren in verschillende kerken in Monnickendam, maar ik noem het Amsterdam, want dat is een stuk herkenbaarder voor internationale bemanning. Buiten Facebook bestaat deze kerk niet.’

Hij krijgt van over de hele wereld verzoekjes voor gebeden, vaak via een privébericht op Facebook. Het gaat dan vaak om een goede vaart op een bepaalde route, gezondheid of een gebed voor de familie thuis. ‘Ik neem op 1 dag tussen de 40 en 50 video’s op. De zes weken erop plaats ik dan elke dag minstens een video online.’

Rasser noemt zichzelf een pionier op het gebied van online gebedsvideo’s. ‘Ik probeer collega’s te motiveren dit ook te doen, want je maakt echt een verschil en bereikt heel veel mensen.’

Bezoek aan schepen

Leon bezoekt vrijwel dagelijks schepen in de haven. Hij ergert zich aan de steeds striktere regels. ‘De toegang wordt steeds strenger. Ik mag soms niet eens meer over de terminal. Dan moet ik met een bootje naar het schip. Gelukkig willen de vastmakers mij gratis brengen, maar daar wil je ook geen eindeloos beroep op doen.’

Nog schrijnender vindt hij dat de bemanning niet van boord kan. ‘In de coronaperiode werd het vaak verboden om van boord te gaan en het lijkt wel alsof veel terminals dat nog steeds hanteren. Van de reders mag de bemanning best van boord, maar in mijn beleving is het vaak gemakzucht van de terminals die liever geen mensen op hun terrein hebben. Ze zeggen dan dat de bemanning met een bootje van boord kan, maar dat kost tijd en geld en in de praktijk komt er niets van terecht.’

Hij zou willen dat overheidsinstanties beter controleren op het recht van overpad. ‘Voor de bemanning aan boord is het eentonig en naargeestig als ze niet van boord mogen. Het is ook totaal onnodig dat ze daar blijven. Wij willen graag dat ze naar ons Zeemanshuis komen. Wij runnen dat met een mix van beroepskrachten en vrijwilligers en we krijgen subsidie, maar sinds de Coronacrisis hebben we een derde minder bezoekers. Als er steeds minder mensen kunnen komen, dan is dat heel triest.’

Op vrijwel alle zeeschepen die Amsterdam aandoen is Rasser weleens geweest. Zo bezoekt hij trouw de A- en C-schepen van Wijnne Barends. ‘Die komen met potgrond en de bemanning rouleert, maar krijgt wel elke keer een nieuw contract. Die mensen ken ik goed. Ook ken ik veel bemanning in de tankvaart. Daar zit minder regelmaat in en er is minder vast personeel, maar ik ken toch aardig wat mensen.’

Internationaal

Het Zeemanshuis trekt vooral internationale bemanning. Rasser verklaart dat door het afnemende aantal Nederlandse zeevarenden. ‘In sommige takken van de zeevaart zie ik nog Nederlanders, zoals de kustvaart, visserij en zware lading. Maar Nederland is niet meer die zeevarende natie die het was. Er komen ook eigenlijk bijna geen Nederlandse zeelui meer bij ons, het overgrote deel is niet-Nederlander.’

Vooraf Filipijnse, Indiase, Russische, Oekraïense en Turkse bemanning komt langs. ‘We hebben ongeveer 15.000 bezoeken per jaar. We hebben een bar, biljart, karaoke en, heel belangrijk, gratis wifi.’